

казваше тъй: Като тръгнахме, по-напрѣдъ се опростихме съ домашнитѣ си, съ съседитѣ си и съ приятелитѣ си; защото отиванье има, а връщанье пѣма и тръгнали. Слѣдъ това Петко П. Бостовъ казалъ: «ний се рѣшихме да идемъ при нашата, щото нито тѣ (домашнитѣ ни) да глѣдатъ, бога ни колятъ, нито ний да глѣдаме, кога ги колятъ.» — Отъ двора като излѣзохме, отидохме на шосето, дѣто видѣхме двѣ момчета да бѣгатъ, едното Пеню Нордановъ, а другото не ми е запомнено, та ни казахъ: «да бѣгаме че ни неслахъ черкеситѣ безъ да знай нашата.» Послѣ се върнахме покрай Рашидова дворъ, излѣзохме на края при Курти-Славовова Чардакъ ери (мѣсто) срѣшу желѣзницата. Видѣхме че на всѣко мѣсто поставили карауль отъ рѣка до рѣка, гдѣто подиръ туй Иконома се уплаши и ни каза: «чакайте, едно нѣщо ще ви кажа, тури си ржцѣтъ една връзь друга на баступя си и захвана да говори: «ний отиваме но съвѣстѣта ми ме ѣде, та не ще добро да патимъ а ний си помислихме. И тогава П. Бостовъ ми каза: „Славе, дохождаш ли да идемъ съ тебе двамата? — Казахъ му да идемъ, и на ли за туй излѣзохме? Послѣ Петко каза на попъ Михаила: че ний си турихме душата помежду зхбитѣ и тъй тръгнахме. И тъй тръгнахме тримата, достигнахме до караула, гдѣто имаше само едно мѣсто да се отива при нашата, помежду него стигаме при караула и ги поздравихме, който бѣше отъ черкези и зебеци; но тий не ни отговорихъ. Кога отидихме, до Караула нарѣдихме се и тримата на рѣдъ, гдѣто ва часа ни заградихъ башибозуцитѣ. Подиръ туй ни казахъ: „Защо дойдохте бе комити?“ — Петко имъ отговори: „че дойдохме да се прѣдставимъ прѣдъ нашата.“ Зебецитѣ му възразихъ: „какво ще правите тамъ? — Петко имъ отговори „ще си обливимъ състоянието.“ Послѣ туй единъ отъ тѣхъ си казалъ: тия тримата, като еж тъй нарѣдъ, можа ли ги прѣкара съ единъ куршумъ? — Другийтъ се обърна на подигравка, да отрежемъ на попа глава-та и да я испроводимъ на Султана бакшишъ, гдѣто Иконома, като чу това тѣхно сериозно говорение, заплака. Трети се обади за меня, този шишманестия съ единъ куршумъ мо-